

บทที่ 3

ผลการวิจัย

จากการศึกษาผลของการฝึกการตั้งเป้าหมายที่มีต่อความสนใจในกิจกรรมและผลสัมฤทธิ์
ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยแบบ Posttest-
Only Control Group Design) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 : เป็นกลุ่มนักเรียนที่ตั้งเป้าหมายระยะสั้น จำนวน 30 คน

กลุ่มที่ 2 : เป็นกลุ่มนักเรียนที่ตั้งเป้าหมายระยะยาว จำนวน 30 คน

กลุ่มที่ 3 : เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน

ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยรวบรวมคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ (ค102) ประจำ
ภาคปลาย ปีการศึกษา 2536 ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม แล้วนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชา
คณิตศาสตร์มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์
(ค 102) ก่อนการทดลอง ของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

กลุ่มที่รับการทดลอง	จำนวนคน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.
กลุ่มที่ 1	30	100	70.76	10.83
กลุ่มที่ 2	30	100	71.86	8.89
กลุ่มที่ 3	30	100	68.10	8.40

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ก่อนการทดลอง ของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และแสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ (ค102) ของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และ กลุ่มที่ 3 ก่อนการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	225.08	112.54	1.26
ภายในกลุ่ม	87	7711.53	88.63	
ทั้งหมด	89	7936.62		

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลอง กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ (ค 102) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่ร่วมในการวิจัยมีผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตรวจสอบว่าผู้รับการทดลองได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการทดลองเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายถูกต้องหรือไม่ (Manipulation Check) โดยสร้างข้อคำถามสำหรับการตรวจสอบจำนวน 4 ข้อ อยู่ในส่วนที่ 3 ของแบบวัดความสนใจในกิจกรรม (ดูรายละเอียดในภาคผนวก จ) ผลจากการตรวจสอบพบว่า ผู้รับการทดลองจำนวน 6 คน ซึ่งอยู่ในกลุ่มที่ 1 จำนวน 4 คน กลุ่มที่ 2 จำนวน 1 คน และกลุ่มที่ 3 จำนวน 1 คน ไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการทดลอง ผู้วิจัยจึงตัดผู้รับการทดลองทั้ง 6 คน ออกจากกลุ่มตัวอย่างและไม่ได้นำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย

ผู้วิจัยวัดความสนใจในกิจกรรมจากแบบวัด 2 ลักษณะ ได้แก่

ลักษณะที่ 1 : เป็นชุดงานคณิตศาสตร์เพิ่มเติม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้วัดพฤติกรรมการความสนใจในกิจกรรม ในระหว่างการทดลอง

ลักษณะที่ 2 : เป็นแบบวัดความสนใจในกิจกรรม ใช้วัดภาวะเชิงสัจนิษฐานของความสนใจในกิจกรรม ภายหลังจากการทดลอง

ภายหลังจากการทดลอง ผู้วิจัยรวบรวมคะแนนและแยกวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรม กับ คะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรม พร้อมทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรตาม อันได้แก่ คะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรม ในระหว่างการทดลอง, คะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรม ภายหลังจากการทดลอง และคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ภายหลังจากการทดลอง โดยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนพฤติกรรม ความสนใจในกิจกรรม คะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรม และคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

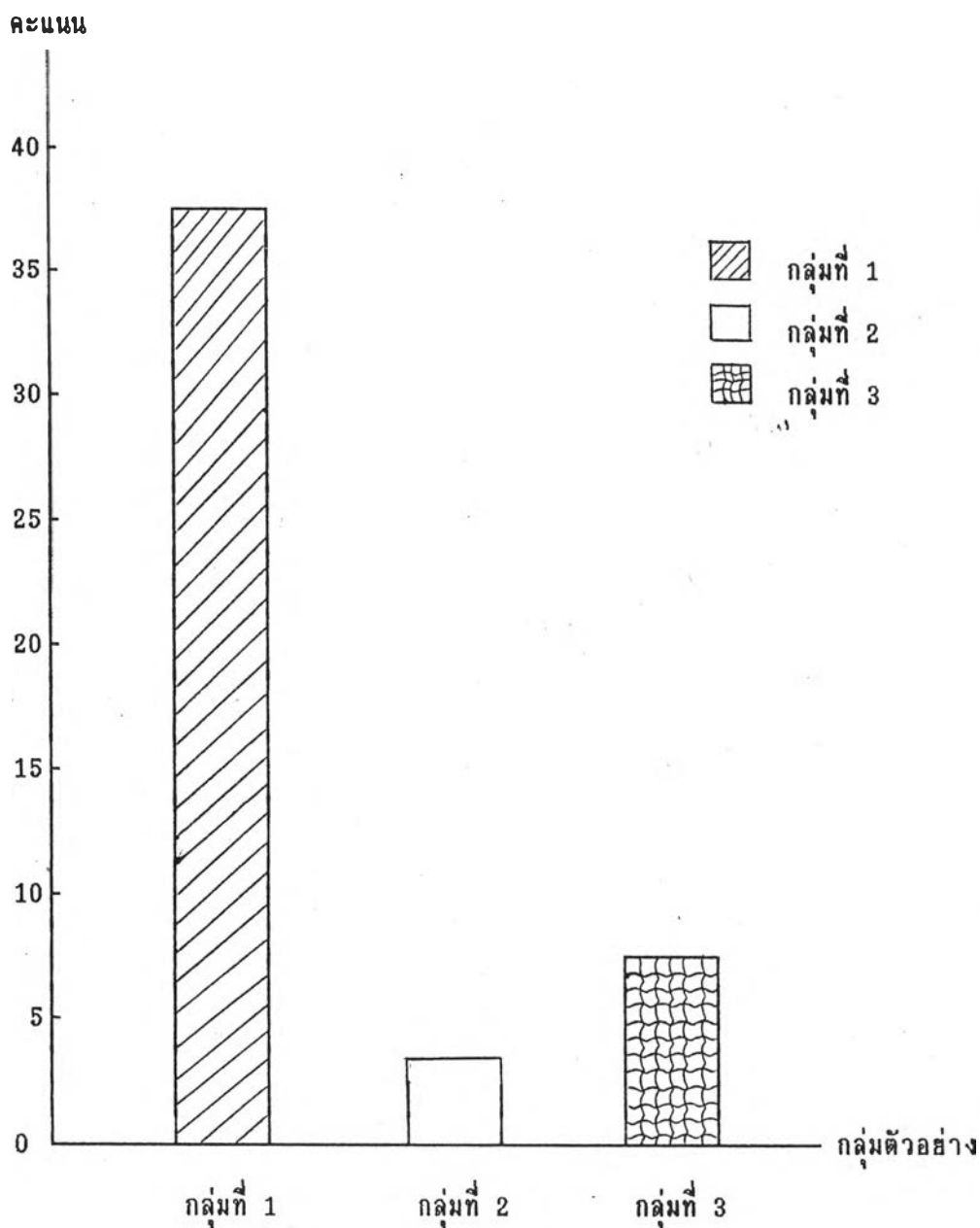
กลุ่มที่รับ การทดลอง	จำนวน (คน)	คะแนนพฤติกรรม		คะแนนจากแบบวัด		คะแนนผลสัมฤทธิ์	
		ความสนใจในกิจกรรม	ความสนใจในกิจกรรม	ความสนใจในกิจกรรม	ความสนใจในกิจกรรม	ในวิชาคณิตศาสตร์	ในวิชาคณิตศาสตร์
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
กลุ่มที่ 1	26	37.19	21.35	85.80	11.92	28.26	3.58
กลุ่มที่ 2	29	3.31	6.60	55.86	14.94	24.00	3.59
กลุ่มที่ 3	29	8.79	13.41	54.58	12.67	21.72	4.69

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า

- ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรมของนักเรียนในกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 มีค่าเท่ากับ 37.19, 3.31 และ 8.79 ตามลำดับ นั่นคือ กลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรมสูงกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ในขณะที่ กลุ่มที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรมสูงกว่ากลุ่มที่ 2
- ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรมของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 มีค่าเท่ากับ 85.80, 55.86 และ 54.58 ตามลำดับ นั่นคือ กลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรมสูงกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ในขณะที่ เดียวกัน กลุ่มที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรมสูงกว่ากลุ่มที่ 3
- ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และ กลุ่มที่ 3 มีค่าเท่ากับ 28.26, 24.00, และ 21.72 ตามลำดับ นั่นคือ กลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ในขณะที่ กลุ่มที่ 2 ก็ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่ 3 ด้วย

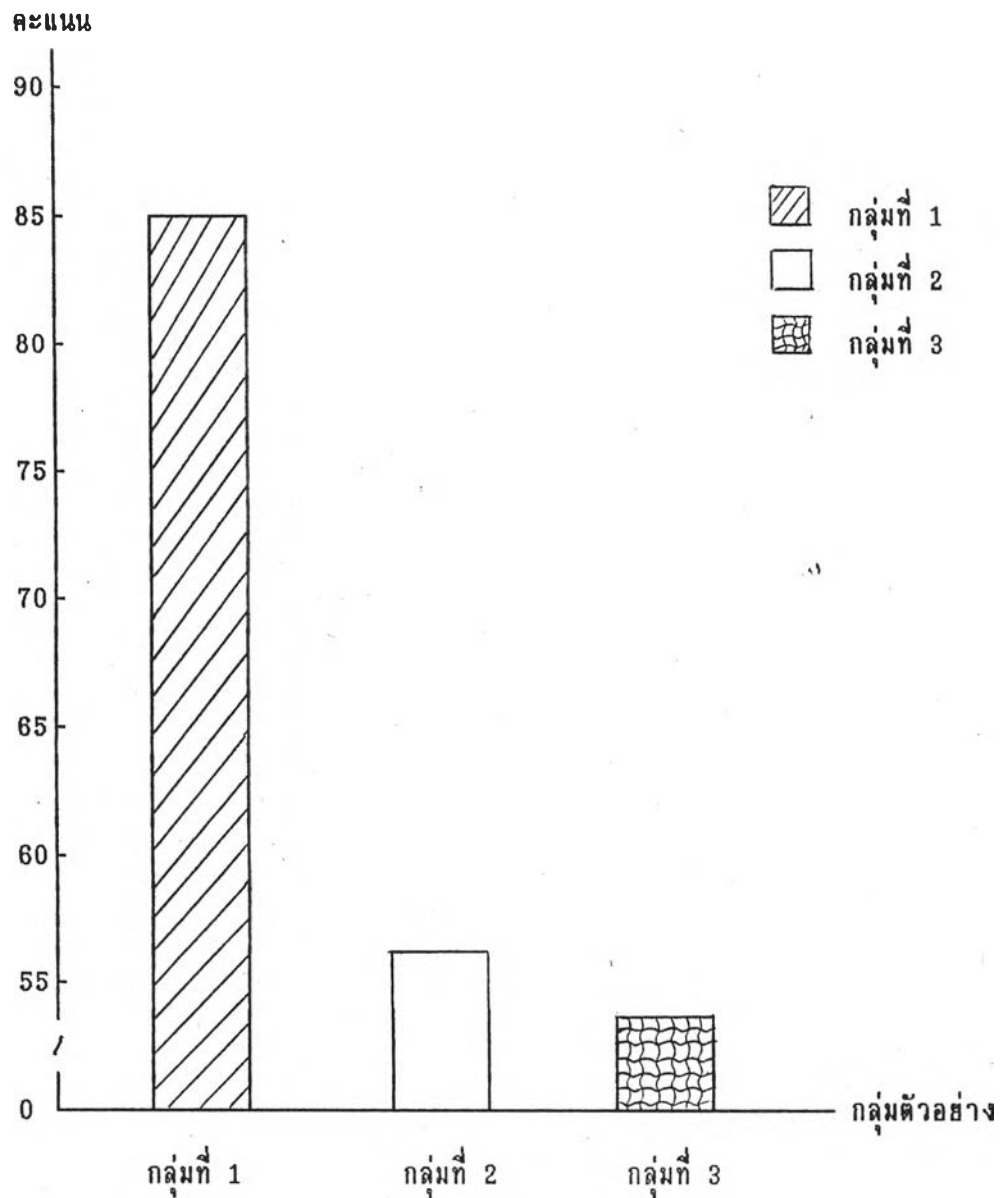

เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความสนใจ
 ในกิจกรรม ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรม และค่าเฉลี่ยของคะแนน
 ผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น
 ผู้วิจัยจึงเสนอเป็นกราฟแท่ง ดังภาพที่ 2, 3 และ 4

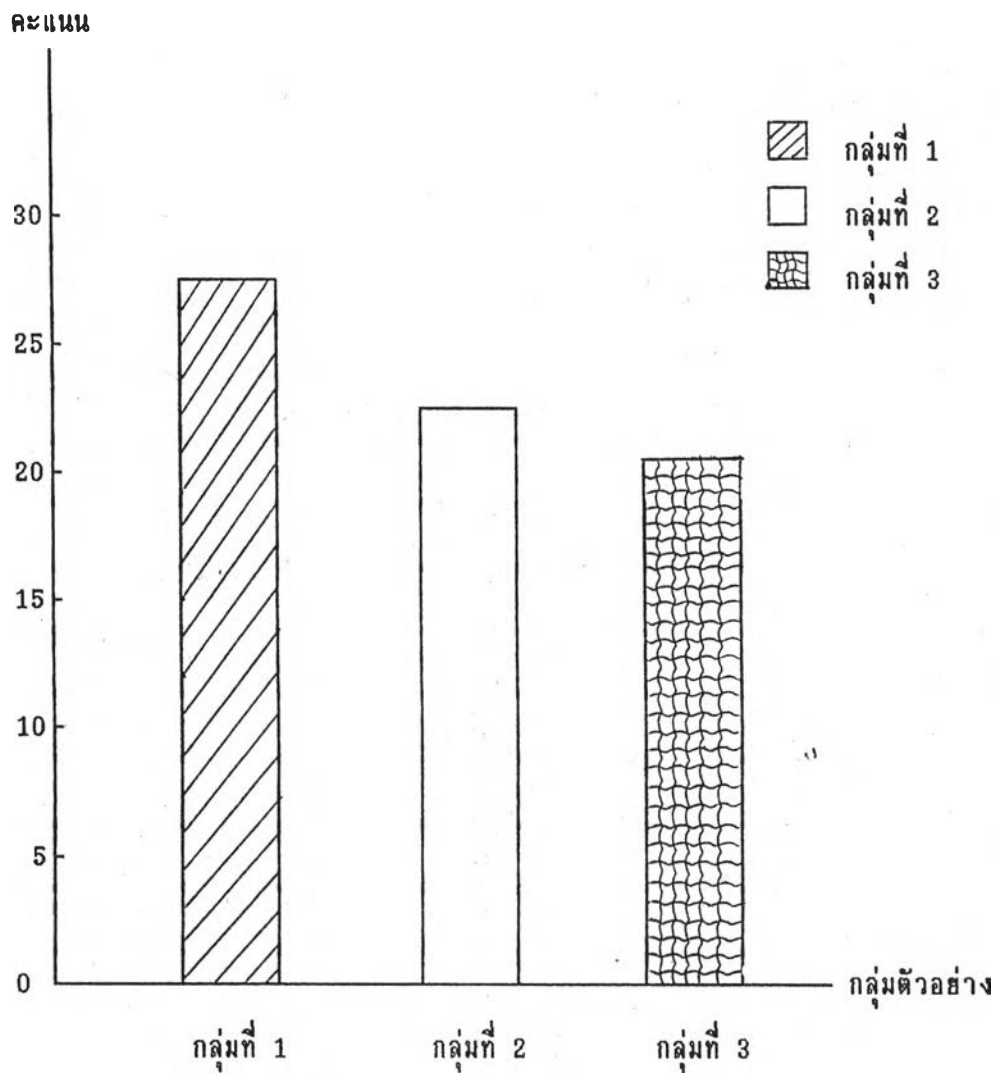
ภาพที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรมของกลุ่มที่ 1
 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ในระหว่างการทดลอง

จากภาพที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนในกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรม ในระหว่างการทดลอง สูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

ภาพที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรมของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ภายหลังจากการทดลอง

จากภาพที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนในกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรม ภายหลังจากการทดลอง สูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

ภาพที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ภายหลังจากการทดลอง

จากภาพที่ 4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 โดยนักเรียนในกลุ่มที่ 2 ก็สูงกว่ากลุ่มที่ 3 ด้วย

ผู้วิจัยตรวจสอบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรมแตกต่างกันหรือไม่ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และแสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรมของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	17844.94	8922.47	40.94**
ภายในกลุ่ม	81	17653.00	217.93	
ทั้งหมด	83	35497.95		

** $p < .01$ ($.01 F_{2,81} = 4.79$)

จากตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลจากการฝึกการตั้งเป้าหมายระยะสั้น ในกลุ่มที่ 1 การตั้งเป้าหมายระยะยาว ในกลุ่มที่ 2 และการไม่ตั้งเป้าหมาย ในกลุ่มที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยในตารางที่ 6 เห็นได้ว่า กลุ่มที่ 1 ($\bar{X} = 37.19$) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรมสูงกว่ากลุ่มที่ 2 ($\bar{X} = 3.31$) และกลุ่มที่ 3 ($\bar{X} = 8.79$) ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ โดยแสดงผลการทดสอบในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความสนใจ
ในกิจกรรม ของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

กลุ่มผู้รับการทดลอง	$\bar{x}$	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3
กลุ่มที่ 1	37.19	-	-	-
กลุ่มที่ 2	3.31	8.55**	-	-
กลุ่มที่ 3	8.79	7.17**	1.42	-

** $p < .01$ ค่าเซฟเฟียกฤต = 3.09

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรมของกลุ่มที่ 1 สูงกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่ ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรมของกลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อตรวจสอบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรมแตกต่างกันหรือไม่ และแสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรม
ของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	17144.28	8572.14	47.81**
ภายในกลุ่ม	81	14521.38	179.27	
ทั้งหมด	83	31665.66		

** $p < .01$ ($.01 F_{2,81} = 4.79$)

จากตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลจากการฝึกการตั้งเป้าหมายระยะสั้น ในกลุ่มที่ 1 การตั้งเป้าหมายระยะยาว ในกลุ่มที่ 2 และการไม่ตั้งเป้าหมาย ในกลุ่มที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยในตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มที่ 1 ($\bar{X} = 85.80$) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรมสูงกว่ากลุ่มที่ 2 ($\bar{X} = 55.86$) และกลุ่มที่ 3 ($\bar{X} = 54.58$) ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรมในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ และแสดงผลการทดสอบในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรม ของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

กลุ่มผู้รับการทดลอง	$\bar{x}$	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3
กลุ่มที่ 1	85.80	-	-	-
กลุ่มที่ 2	55.86	8.41**	-	-
กลุ่มที่ 3	54.58	8.77**	0.37	-

** $p < .01$ ค่าเซฟเฟียกฤต = 3.09

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรมสูงกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ต่อจากนั้น ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อตรวจสอบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มแตกต่างกันหรือไม่ และแสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	599.98	299.99	19.30**
ภายในกลุ่ม	81	1258.90	15.54	
ทั้งหมด	83	1858.89		

** $p < .01$ ($.01 F_{2,81} = 4.79$)

จากตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลจากการฝึกการตั้งเป้าหมายระยะสั้น ในกลุ่มที่ 1 การตั้งเป้าหมายระยะยาว ในกลุ่มที่ 2 และการไม่ตั้งเป้าหมาย ในกลุ่มที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หากพิจารณาค่าเฉลี่ยจากตารางที่ 6 จะเห็นว่า กลุ่มที่ 1 ($\bar{X} = 28.26$) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่ 2 ($\bar{X} = 24.00$) และกลุ่มที่ 3 ($\bar{X} = 21.72$) เพื่อตรวจสอบว่ากลุ่มตัวอย่างคู่ใดมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกันบ้าง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ และแสดงผลการทดสอบในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชา
คณิตศาสตร์ ของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

กลุ่มที่รับการทดลอง	$\bar{X}$	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3
กลุ่มที่ 1	28.26	-	-	-
กลุ่มที่ 2	24.00	4.04 ^{**}	-	-
กลุ่มที่ 3	21.72	6.19 ^{**}	2.21	-

^{**} $p < .01$ ค่าเซฟเฟวิกฤต = 3.09

จากตารางที่ 12 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า กลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรมและคะแนน
จากแบบวัดความสนใจในกิจกรรม

ผู้วิจัยได้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรมและคะแนน
จากแบบวัดความสนใจในกิจกรรม เป็นรายกลุ่ม เพื่อตรวจสอบว่าความสัมพันธ์ของพฤติกรรมกับ
ภาวะเชิงสันนิษฐานเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ โดยแสดงผลการทดสอบในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมความสนใจใน
กิจกรรม (พฤติกรรม) และคะแนนจากแบบวัดความสนใจในกิจกรรม
(ภาวะเชิงสันนิษฐาน) เป็นรายกลุ่มของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

กลุ่มผู้รับการทดลอง	จำนวนคน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
กลุ่มที่ 1	26	.57 **
กลุ่มที่ 2	29	.55 **
กลุ่มที่ 3	29	.66 **
ผู้รับการทดลองทั้งหมด	84	.76 **

** $p < .01$

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) ระหว่างคะแนนพฤติกรรมความสนใจในกิจกรรมกับคะแนนจากแบบวัดความ
สนใจในกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม คือ กลุ่มที่ตั้งเป้าหมายระยะสั้น (กลุ่มที่ 1) กลุ่ม
ที่ตั้งเป้าหมายระยะยาว (กลุ่มที่ 2) และกลุ่มที่ไม่ตั้งเป้าหมาย (กลุ่มที่ 3) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์
ทางบวกและสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01